

(ישעיה מ) שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה. (ישעיה מ) עד הכא אסתלקו מלין דלא לשאלא כדלעילא. דחקמה אשתכליל מאין ולא קיימא לשאלא דסתים ועמיק לית דיקום ביה. פיון דאתפשט נהורא עמיקא נהוריה קיימא בשאלתא אף על גב דאיהו סתים מפלא דלתתא. וקראן ליה על פום שאלתא מ"י. מי ברא אלה.

והינו סוד שאמרנו (איוב לח) מבטן מי יצא הקרח. מבטן מי ודאי יצא הקרח, אותו שעומד לשאלה. ואין לשאל מה למעלה ומה למטה, אלא לשאל מקום שיוצאים לדעת, ולא לדעת אותו, שהרי לא יכולים. אלא עומד לשאלה ולא לדעת בו.

בראשית ב' ראשית, ראשית מאמר הוא. או נאמר שבראשית הוא מאמר. אלא עד שלא יצא והתפשט פחו והכל נסתר בו, בראשית הוא ומאמר הוא. פיון שיצא והתפשטו ממנו צבאות, נקרא ראשית, והוא מאמר בלבדו. מ"י שאלה אותו שברא אלה. אחר כשהתפשט והשתכלל, נעשה י"ם וברא למטה. והכל עשה כמו אותו ממש שלמעלה. זה כנגד זה וזה כמו זה, ושניהם ב'.

בתוב (שיר א) עד שהמלך במסבו. במסבו - להתישב במלכות תחתונה. בסוד של אותה חברות ותפנוק של אותה חביבות שבעדן העליון באותו שביל שנסתר וגנוז ולא נודע, ומתמלא ממנו ויוצא בנחלים ידועים. נרדי נתן ריחו - זה מלך תחתון. שברא עולם שלמטה כמו שלמעלה, ומעלה ריח טוב עליון לשלט ולעשות, ויכול שולט ומאיר באור עליון.

והינו רזא דקאמרן (איוב לח) מבטן מי יצא הקרח. מבטן מי ודאי יצא הקרח. ולית לשאלא מה לעילא מה לתתא. אלא לשאלא אתר דנפקן למנדע. ולא למנדע ליה. דהא לא יכלין. אלא קיימא לשאלתא ולא למנדע ביה.

בראשית ב' ראשית. ראשית מאמר הוא. או נימא דבראשית איהו מאמר. אלא עד לא נפיק ואתפשט חיליה וכלא סתים ביה. בראשית איהו ומאמר איהו. פיון דנפיק ואתפשט מניה חילין, ראשית אקרי והוא מאמר בלחודו. מ"י שאלת ההוא דברא אלה. לבתר פד אתפשט ואשתכלל אתעביד י"ם וברא לתתא. וכלא עביד פההוא גוונא ממש דלעילא. דא לקבל דא ודא כגוונא דדא. ותרווייהו ב'.

בתוב, (שיר השירים א) עד שהמלך במסבו. במסבו לאתישבא במלכו תתאה. ברזא דההוא חברותא ותפנוקא דההוא חביבותא דבעדן עלאה בההוא שביל דסתים וגניז ולא אתידע ואתמלייא מניה ונפקא בנחלין ידיען. נרדי נתן ריחו דא מלפא תתאה. דברא עלמא לתתא כגוונא דלעילא וסליק ריחא טבא עלאה לשלטאה ולמעבד ויכיל ושלטיט ונהיר בנהורא עלאה.

בשני גונים נברא העולם, בימי
 ובשמואל, בששה ימים עליונים.
 ששה ימים נעשו להאיר, כמו
 שנאמר (שמות לא) כי ששת ימים
 עשה ה' את השמים ואת הארץ.
 ואלה הפרו דרכים ועשו ששים
 נקבים לתהום רבה, ואותם ששים
 נקבים להעלות מי הנחלים לתוך
 התהום. ועל זה (הרי שנין) השיתין
 מששת ימי בראשית נבראו, והם
 היו שלום העולם.

והארץ היתה תהו ובהו, הפסלת
 הטמונה בתוך קליטתו שהיתה
 בהתחלה ולא התקיימה. היתה
 כבר ואחר כך התקיימה. בארבעים
 ושנים אותיות נחקק העולם
 והתקיים, וכלם עטור של השם
 הקדוש. כשמצטרפות, עולות
 באותיות אותיות למעלה ויורדות
 למטה, מתעטרות בעטרות
 בארבעת צדדי העולם ויכול
 העולם להתקיים. ואלה מתקיימים
 במעשי העולם [נ"א המלך]. הדפוס
 של הקליטה באלה מצויים
 פחותם החותמת. נכנסו ויצאו את
 ואת ונברא העולם. נכנסו לתוך
 החותם והצטרפו והתקיים העולם.
 במקור של הנחש הגדול הפו
 ונכנסו תחת נקבי העפר אלף
 וחמש מאות אמות. אחר כך
 תהום רבה היה עולה בחשף,
 והחשף פסה הכל, עד שיצא אור
 ויבקע בחשף ויצא והאיר, שכתוב
 (איוב יב) מגלה עמקות מני חשף
 ויצא לאור צלמות.

מים נשקלו במשקל אלף וחמש
 מאות באצבעות. שלש נטפו
 לתוך המשקל. חצי מהם לקיום,
 וחצי שנכנסו למטה. אלו עולים
 ואלו יורדים. כיון שעלו בעליית
 היר, עמד המשקל בדרך ישר ולא

פלגו מנייהו לקיומא ופלגו
 באצבעאן. תלת נטיפו גו תיקלא. פלגו דסליקו בסליקו דינדא.

בתרין גוונין אתברי עלמא, בימינא
 ובשמאלא בשיתא יומין עלאין.

שיתא יומין אתעבידו לאנהרא כמה דאת
 אמר (שמות לא) כי ששת ימים עשה יי את
 השמים ואת הארץ. ואלין פרון ארחין
 ועבדו שיתין נוקבין לתהומא רבא. ואנון
 שיתין נוקבין לאעלאה מיא דנחלי גו
 תהומא. ועל דא (הא בנינו) השיתין מששת
 ימי בראשית נבראו ואנון הוון שלמא
 דעלמא:

והארץ היתה תהו ובהו סוספיתא דקמרי
 גו קולטוי דהוה בקדמיתא ולא
 אתקיימת. היתה כבר ולבתר אתקיימת.
 בארבעין ותריין אתוון אתגליף עלמא
 ואתקיימת. וכלהו עטורא דשמא קדישא.

פד מצטרפין סלקין באתוון (דף ל ע"ב)
 אתוון לעילא ונחתין לתתא מתעטרן
 בעטרין בארבע סטרי עלמא ויכיל עלמא
 לאתקיימא. ואלין אתקיימין בעובדוי
 דעלמא (נ"א המלך). טופסרא דקילטא בהני
 שכיחי כחותמא דגושפנא. עאלו ונפקו
 את ואת ואתברי עלמא. עאלו גו חותמא
 ואצטרפו ואתקיים עלמא.

בקולפוי דחויא רברבא מחו ועאלו
 תחות נוקבי דעפרא אלף וחמש
 מאה אמיין. לבתר תהומא רבא הוה
 סליק בחשוכא וחשוכא חפי כלא. עד
 דנפק נהורא ויבקע בחשוכא ונפק
 ואתנהיר דכתיב, (איוב יב) מגלה עמקות
 מני חשף ויצא לאור צלמות.

מיא אתקלו בתיקלא אלף וחמש מאה
 באצבעאן. תלת נטיפו גו תיקלא. פלגו
 דסליקו בסליקו דינדא.